

Diplomová práce „Civil Society in Peace Negotiations. The Case of Colombia“ se zabývá zapojením kolumbijské občanské společnosti do mírových jednání s gerilami Hnutí 19 (Movimiento 19, M-19) v letech 1989-1990, s Vojskem národního osvobození (ELN) v letech 1998-2002 a s Revolučními ozbrojenými silami Kolumbie (FARC) v letech 1999 – 2002. Analýza jednotlivých mírových procesů ukázala, že občanská společnost měla jen velmi omezený vliv na jednání. Účast reprezentantů občanské společnosti vedla k nárůstu počtu a rozsahu projednávaných témat, ke snížení úrovně organizovanosti jednání a kromě toho, že její zapojení nevedlo k posílení jednacích pozic žádného z hlavních aktérů, samotní reprezentanti občanské společnosti neměli dostatečnou moc na to, aby mohli vyvinout efektivní nátlak na vládu a gerilu. Jednání občanské společnosti bylo ovlivněno především vnějšími neformálními institucemi – jež představují tradiční výkon moci, klientelismus, fungování politických stran a elit a pokračující ozbrojený konflikt - a vnitřními neformálními institucemi – především charakteristikou kolumbijské občanské společnosti a formou zapojení do mírových jednání. Naopak vliv formálních institucí – tedy ústavy a zákonů – se ukázal jako velmi malý.